

[Birgitte Husmark]

Men i princippet er vi absolut positive over for det foreliggende forslag.

Jørgen Winther (V):

Venstre synes, at det foreliggende lovforslag er godt og fornuftigt, og samtidig ser vi også med glæde, at det er et rationaliseringsforslag.

Fremover bliver det sådan, at det kun er den af sygehuset til overlægejobbet indstillede læge, der skal vurderes af § 14-udvalget. Det er fornuftigt. For i dag er det sådan – og det er noget, jeg personligt har kendskab til – at der er ansøgere, der søger en overlægestilling bare med det formål at blive § 14-vurderet, og når de er blevet det, trækker de deres ansøgning om at blive overlæge tilbage. Det er ikke videre fornuftigt.

I Århus Amt har vi gjort sådan, at bedømmelsesudvalget har kompetencen angående indstillingen af assisterende overlæger, men drejer det sig om administrerende overlæger, skal det igennem sygehusudvalget og også igennem økonomiudvalget.

Men dette er et rationaliseringsforslag, som vi ser på med glæde.

Tove Niemann (FP):

Fremskridtspartiet kan ikke umiddelbart tilslutte sig lovforslag nr. L 79.

Der står i lovforslaget, at formålet med dette er at rationalisere reglerne vedrørende den faglige bedømmelse af ansøgerne til overlægestillinger. Samtidig skal der ske en decentralisering, således at det er de lokale ansættelsesmyndigheder, der selv foretager bedømmelsen.

Modsat de foregående ordførere er vi lidt skeptiske over for det, for det kan godt være lidt farligt. Det er ofte sådan, at den person, der søger en overlægestilling, er bosat i området, og det kan i visse tilfælde medføre, at det ikke kun er de faglige kvalifikationer, men også rent personlige ting, som er sagen uvedkommende, der indgår i bedømmelsen. Og det kan ikke være rigtigt.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at Sundhedsstyrelsens vurderinger kun går på de lægefaglige kvalifikationer, ikke på de ledelsesmæssige og slet ikke på de administrative; det vil ifølge lovforslaget bliver lokale ansættelsesmyndigheder, der skal bestemme det. En overlæge skal naturligvis først og fremmest være dygtig inden for sit fag, men mon ikke

mange af de problemer, vi har på sygehusene, skyldes manglende lederevner?

Fremskridtspartiet ønsker, at overlæger har så få administrative opgaver som muligt, men så længe dette ikke er tilfældet, er man nødt til at tage hensyn til det.

Jeg har et spørgsmål til sundhedsministeren angående § 14, stk. 3. I den nugældende lov står der, at aftaler eller overenskomster, der tilsigter at hindre, at de i stk. 1 nævnte lægestillinger søges af læger, der ikke er medlemmer af bestemte foreninger eller sammenslutninger, er ugyldige og ikke kan tillægges retsvirkning, når vedkommende læge af Sundhedsstyrelsen i øvrigt anses for kvalificeret. Hvorfor skal denne bestemmelse udgå? Jeg ønsker dette belyst, fordi vi ikke ønsker, der skal stilles krav om, at også denne faggruppe skal tvinges ind i sammenslutninger, de ikke ønsker at være medlemmer af.

Hvad angår Grønland, mangler der virkelig en overordnet styring med hensyn til lægeordningerne, så også det ønsker vi belyst under udvalgsarbejdet.

Men vi vil selvfølgelig deltage positivt i udvalgsarbejdet.

Kirsten Lee (RV):

Efter radikal opfattelse er ansættelsesproceduren i forbindelse med overlægestillinger både langsom og bureaukratisk. Der er heller ingen tvivl om, at advancement i det lægelige hierarki i høj grad er betinget af lægers videnskabelige produktion.

Det er sådan, at den bedste lægekunstner, som er den bedste for patienterne, ikke altid er den dygtigste videnskabsmand. Men det er nok også sådan, at efter det nuværende system, hvor Sundhedsstyrelsen vurderer en række ansøgers kvalifikationer, rangerer den videnskabelige produktion meget højt i tildelingen af point, om jeg så må sige, for at komme i betragtning.

Jeg tror, man ude omkring i amterne har vældig god mulighed for at vurdere en ansøgers kvalifikationer til netop den stilling, som man har behov for dér.

Jeg er helt enig med den socialdemokratiske ordfører, der sagde, at det selvfølgelig er de lægefaglige kvaliteter, der skal være de dominerende. De reelle faglige krav er jo i en given stilling, hvordan en given læge vil være i stand til at varetage patienternes behov inden for et fag-